

Albert Bertrana : "Qui vulgui ser alcalde de Barcelona haurà de donar suport al COC"

No perd l'optimisme, però se'l veu cansat. Després de quatre anys promovent el Comitè Olímpic Català, comença a no entendre alguns silencis, i manté que l'enemic principal és a casa. El seu últim disgust li l'ha donat la Generalitat, que despista i no acaba d'assumir les competències esportives ni olímpiques. Les últimes alegries les ha tingut entrevistant-se amb Federacions Internacionals. "Ja saben qui som, estem al nivell de Lituània".

—De moment el COI ni tan sols estudiarà propostes de nous comitès a la reunió de Tòquio. ¿Quan hi haurà resolució?

—Van deixar-ho pel juny del 91 a Birmingham, i no hi tenim res a fer en aquesta decisió. El pitjor és que s'ajuntarà amb la campanya a les eleccions municipals, i per tant serà inevitable que el tema es polititzi, cosa que fins ara hem volgut impedir, perquè el 80% dels catalans està a favor del COC, i en canvi els polítics són capaços de posar-s'hi en contra per simple antagonisme amb el contrincant. Però vaja, ja que per bé o per mal serà així, els candidats que vulguin traure els millors resultats a l'alcaldia hauran de donar suport al COC.

—Però el juny del 91 és una mica precipitat, faltarà un any per als Jocs...

—És surrealista, perquè hi ha atletes que encara no saben amb quin equip competiran, i així no poden preparar-se correctament.

—Però Samaranch ja ha dit que no al COC...

—Mai no ho ha dit, i això vull que ho posis en lletres ben grosses. Al contrari, ell ha matisat sempre el seu "no" dient que en aquests moments no es compleixen els requisits. El que fa és marcar el camí a

"Al senyor Miró i Ardèvol li vaig demanar jo que fos president del COC, i li ho agrairé tota la vida. Jo, més aviat sospito de les personalitats que s'amaguen, mai de les que hi treballen a favor"

53 anys. Enginyer electrònic. Va estudiar economia i previsió social a París. Va ser president de l'ADOC i és secretari general del COC.

seguir perquè sigui possible.

—¿Doncs perquè no s'avança més de pressa?

—Hi ha gent de casa que fa molt mal. Lluís Maria Puyó, per exemple, president de la Federació espanyola d'activitats subaquàtiques, que va asseoir amb un silenci culpable que la Federació Internacional no tractés el tema del COC "perquè Catalunya no és un país". Estem pagant així que la Generalitat promoguéss durant uns anys directius catalans com a presidents de les federacions espanyoles.

—¿Vostè ha parlat amb el senyor Ferrer Salat, president del COE?

—Mai, però sí que ho he fet Josep Miró i Ardèvol, el president del COC. Els meus contactes institucionals van començar correctament amb el senyor Abad, però en canvi el senyor Maragall no m'ha volgut rebre mai.

—Hi ha qui troba sospitosa l'entrada de Miró i Ardèvol, un ex-conseller, al COC.

—Només puc respondre la veritat. Li ho vaig demanar jo personalment, s'ho va pensar molt i va dir que sí. Li ho agrairé tota la vida. Jo més aviat sospito d'altres personalitats que s'amaguen, no de les que hi treballen a favor.

—¿I si no hi ha COC al 1992?

—Vostè em demana que faci ciència-ficció. És impossible que en dos anys no imperi la lògica de la fraternitat i s'aconsegueixi el que vol tothom. En el cas utòpic de no aconseguir-ho, no em faria res celebrar les desfetes de la selecció espanyola davant Irlanda o Puerto Rico, si algú les organitza.

—¿Ha sentit a parlar d'un pacte per tapar el tema fins al 93?

—Si hi és, l'ha fet algú a nivell personal i contra la voluntat popular. L'electorat haurà de jutjar qui ho hagi fet.

El COM-92

no dorm

S'espavilen. Madrid, capital cultural del 1992 i el seu comitè organitzador, COM'92, estan en marxa. Falten quatre dies i ja tenen "el primer avanç d'intencions de la celebració", a més d'un logotip que ja s'ha fet comentar perquè és un calc del que té el museu metropolità d'art de Nova York. Si s'afanyen encara podran tenir les intencions una mica més clares el 1991 i apuntar-se al circ del 92 en plenes facultats.

Prendre apunts a Singapur

El productor de les cerimònies dels Jocs de Barcelona'92 i responsable d'Ovideo, Pepo Sol, ha canviat les seves vacances per un curset accelerat a Singapur sobre espectacles d'aquesta magnitud. Ha estat un convidat d'exceptió a la gran festa del seu bicentenari, participant en els últims dies d'organització.

De l'Apolo a l'hotel del Paral·lel

Els polèmics hotels olímpics, una mena de punt crític permanent per a l'organització, comencen a fer fonaments i donen feina als fotògrafs amb afany historicista. Els que ja tenen a l'àlbum les fàbriques del Poblenou i els tinglados de la Barceloneta, han pogut ara immortalitzar en els seus negatius les Atraccions Apolo (50 anys d'història), que donaran pas a un d'aquests hotels per als visitants dels Jocs.